

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Alicia de Larrocha

notable pianista de
9 anys que col·la-
borarà dema-
diumenge amb la
Banda Municipal

Associació de Cultura Musical

exclusivament per a els seus Socis

DIJOUS, 15 NOVEMBRE 1934

l'eminèntíssim violinista

MISCHA ELMAN

Dades per a les inscripcions de Socis

CLARIS, 43, 1.er, 2.^a

Telèfon 20328

ORQUESTRA PAU CASALS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SEGON CONCERT DE TARDOR

Diumenge, 28 octubre, a dos quarts de sis de la tarda

Direcció: PAU CASALS

amb la col·laboració del mestre EDUARD TOLDRÁ
i presentació a Barcelona del violinista

SIGMUND FEUERMANN

Obres de Brahms, Mozart, Mendelssohn i Toldrá (Estrena)

Despatx de localitats:

Unió Musical, Casa Werner, Passeig de Gràcia, 54

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Redacció i Administració: Carme, 30, baixos

Impremta: Còrsega, 204 -- Telèfon 70593

ELOGI DEL PIANO

Es el piano l'instrument més complet i un dels pocs que sol es basta, avantatjant a tots per les seves especials i varies condicions.

Si bé l'orgue i l'arpa per llur tessitura extensa, poden equiparar-se al piano, llur personalitat és massa característica per adaptar-se a la varietat infinida de l'expressió musical.

No hi ha altre instrument que compti amb un repertori d'una riquesa de matisos tan excepcional com el piano. La delicadesa i la gràcia dels clavicembalistes; la gravetat de Joan Sebastià Bach; l'elegància i la tendresa de Mozart; la joia sanitosa de Haydn; l'emoció profunda de Beethoven; la intimitat de Schumann; l'apassionament de Chopin; la bravesa de Liszt; les lluminoses impressions de Debussy i d'Albèniz; la sanitat de Brahms; en cap altre instrument poden abarcar-se d'una manera tan general com al piano.

Per a la divulgació de les grans obres musicals és, doncs, de tot punt indispensable el piano.

En ell es pot aplicar tota la música escrita pels demés instruments, inclòs la d'orquestra i la vocal.

El seu repertori, com hem ja dit, és el més extens, perquè tots els grans mestres han escrit per a ell (considerant els primitius instruments de tecla com antecessors del piano).

Un piano a la casa és tan necessari per a repòs de l'esperit, com el còmode seient per a descans del cos.

El piano és, pel mateix aficionat, un gran recurs d'esbargiment. Ell s'a-comoda, a més, a tots els gustos i satisfà totes les exigències. ¿No és el mateix piano el que fa sentir una sonata de Beethoven, un preludi de Bach, una mazurka de Chopin o una pàgina impressionant de Debussy, i més tard acompanya el cantant, i acaba fent dansar el jovent?

El compositor per a donar una idea de la seva obra orquestral necessita el recurs d'un piano.

El piano és necessari al cantant i al solista instrumental, puix sense ell l'execució resta incompleta.

El piano, pels seus avantatges, s'ha fet de tal manera indispensable a la nostra vida, que en tota casa es compta ja inherent del moblatge.

Hi ha qui censura el piano pel mal ús que d'ell es fa. Tant valdria condemnar la humanitat pels vicis que d'ell es fa. Tant valdria condemnar la humanitat pels vicis que l'assetgen. Admirem de cada cosa les qualitats que l'avaloren i la fan estimar.

Cal tenir present també, que a la literatura pianística, prou extensa, hem d'afegir-hi, encara, tota la literatura de violí i de violoncel i la vocal, on el piano és instrument concertant, així com la de música "da Camera" i l'orquestral on el piano intervé d'una manera principalíssima. ¿Com podem llavors, denigrar o fer mals averanys del piano?

I no es deté encara aquí la seva missió; entra tot seguit el seu servei en la transcripció, ja que tota la música escrita per als demés instruments, inclòs la d'orquestra i la vocal, pot aplicar-se, com ja hem dit abans, al piano. ¿No serà una niciesa el pretendre rebaixar la valor del piano i negar la transcendència del mateix en la cultura general de la música? Es sota aquest aspecte precisament que devem al piano les més dolces emocions quan a soles evoquem a casa nostra les sensacions artístiques que hem fruit abans al teatre o al concert.

Altra avantatge té el piano sobre els instruments més corrents i és la seva afinació durable per la resistència de les seves cordes. Quant de temps no es perd per afinar el violí o el violoncel o per a renovar llur cordatge, i no parlem de l'arpa, que paga un tribut de cordes com cap altre instrument! En canvi, davant del piano no hem de fer sinó obrir la tapa, sentar-nos, i l'instrument respon immediatament al nostre desig.

I encara el tresor més estimable del piano és la seva facultat de prestar-se com cap altre instrument, si excloum l'orgue, a la improvisació. L'esperit resta sospens, els dits corren pel teclat i, al desvetllament de nostres emocions, és un goig indefinible el que sent el cor amorosit per l'intraduïble llenguatge musical.

El piano, com ha dit un modern mestre italià, si no és un bé suprem, és de l'home, certament, un suprem confort, perquè és l'únic medi de que es val aquest per a fruit completament a soles de la música.

Joan SALVAT

Consideracions sobre el mot Dissonància

Sento parlar constantment d'harmonia dissonant. El que és harmònic pot ésser dissonant? Als mots consonant i dissonant sempre se'ls hi ha donat musicalment parlant, un sentit terminològic completament empíric. Quants treballs, en els qui solament s'ha emprat el que diuen harmonia consonant, tenen una duresa gran i els manca un *tot harmònic*, que demostra que si bé s'han emprat acords, no s'ha fet harmonia? Pel contrari, quantes obres hem vist que sonen bellament i harmònicament, emprant els acords que diuen dissonants?

En l'art musical, com en totes les arts, no hi ha consonància ni dissonància amb la concreció que se li vol donar al mot. Tot consona o dissona, segons l'ús que es faci de l'element sonor, ja sigui de timbre, ja sigui de combinació de sons.

El punt que delimita la consonància de la dissonància en art, sols l'estètica ens el demarcarà.

La natura ens mostra constantment que no es poden emprar els elements fora de lloc, i és per això que no hi ha res *natural* que dissoni; així doncs, la dissonància *per so*, no existeix, l'hom la produeix, quan contrafa el que és *natural*.

Que vol dir fer música dissonant? Que vol dir que estem en l'imperi de la dissonància? La consonància i la dissonància tal com s'explica en música, està al marge de l'art, és un pur convencionalisme. L'oïda habituada a sentir una *manera* de combinar els sons, sol esperarà sentir una *manera* diferent de combinació per a dir que és dissonant.

Recordem tots que a Beethoven Mozart, Wagner, entre altres, se'ls ha motejat en els seus temps de músics cerebrals, que sols cercaven combinacions rares, sorolls i dissonàncies. Diguem ben alt, que l'Harmonia en lloc

de basar-se en lleis estètiques, es basa en lleis empíriques, divulgades per uns tractats de gent que la immensa majoria no han fet cap *obra d'art*, i diguem per últim, que aquestes lleis les trovem quasi sempre amb contradicció amb les normes emprades pels grans mestres. Recordem sempre els mots profètics de Schumann, quan digué, referint-se als escolàstics: "¡Pobres de vosaltres el jorn en que es digui que tot el que dieu dissonant sona bellament!" Recordem les burles beethovenianes en son llibre *Estudi*, sobre les regles que no tenen cap fonament.

Pensem sempre que la *dissonància per si mateixa* no existeix; és l'home que la cerca al fer mal ús dels elements de son art.

¡Acord dissonant! Quin absurd. Dos mots per expressar una cosa i dos mots que estan en contradicció. Empreu aquest acord que en diuen dissonant en son just lloc i l'acord no dissonarà. Pensem sempre que en la música, les veus en son moviment produeixen acoblaments de sons, el nom dels quals, sempre que estiguin ben emprats, seran acords i sempre seran consonants, perquè si no consonessin no serien acords.

Aquell magne i bellíssim començament del "Tristan", que sona meravellosament, com fareu entendre mai a ningú que està construït amb acords dels dits dissonants?

La dissonància no és *natural*, la dissonància és producte d'anomalies. La dissonància pot equiparar-se a lo monstruós dins la natura, i el monstruós sols serveix per a fer aimar més i més el naturalment bell. Una seguida d'acords dels dits consonants, feta sense art, encara que estigui feta —i potser encara més si està feta— escolàsticament, serà una dissonància perquè hi mancarà l'únic que deu regir: L'ART.

Deixem estar en repòs els mots de consonant i dissonant, perquè de tan portar-los a la palestra de la discussió de l'art musical, jo veig els joves d'avui cercant la *dissonància* per a fer *música moderna*, i no és aquest el fi de l'art, no es pot cohibir l'expansió natural de l'intel·lecte volgient fer música que sols ens mostri un dels caires de la conquesta constant del domini del so. No és pas de desitjar que el jove compositor borri tot el que soni sense aspror, pel contrari, hem de fer veure que la bellesa no ha d'ésser produïda pel dolor de l'audició.

La música ha de sonar tal com la sent l'artista creador, sense prejudicis ni preocupacions, i encara menys claudicacions, i per tant, sense limitar-se en l'empirisme de la consonància i de la dissonància; ha d'ésser música pura i dels elements de combinació de sons no n'ha de refusar cap.

L'únic difícil és emprar aquestes combinacions en el just lloc on han d'ésser emprades.

La melodia, el ritme i la combinació de melodies, ha d'ésser un tot harmònic, i aquesta és l'única harmonia que ha de regir. Cada ritme ha creat la seva melodia i cada melodia porta dins seu el fons de combinació harmònica, que emprada en son just lloc natural, sigui la combinació de sons que sigui, ja mai serà dissonant, encara que es faci ús dels acords dits dissonants, i, emprant combinacions que no servin cap relació amb la melodia, encara que es faci ús dels acords dits consonants, serà una vera dissonància.

La natura ha donat ales a les aus. Encara no ha nascut el que hagi vist un ase volar, perquè la natura no en fa de dissonàncies. Pels camins, el veure un ase, és cosa que no ens sorprèn... no obstant si l'ase és un bípede, també ens dol el veure aquella dissonància.

F. ARDEVOL

Associació de Cultura Musical

BARCELONA

Continuant les seves normes tradicionals en la selecció dels artistes i dels programes interpretats l'Associació de Cultura Musical, ha organitzat per al present curs una serie de concerts de vertadera importancia, a càrrec de famosos interprets, alguns dels quals, com els pianistes **JOSEP HOFMANN**, **SERGE RACHMANINOFF**, la cantatriu **LOTTE SCHOENE** i l'AGRUPACIO INSTRUMENTAL DE **BRUSSEL·LES**, actuaran per primera vegada a Barcelona, en llur concert respectiu per a l'Associació de Cultura Musical.

Durant el curs 1934-1935 es celebraran, com a mínim **QUINZE**, concerts, d'acord amb el següent pla general:

SETEMBRE

Quartet de Corda de Barcelona

(celebrat)

OCTUBRE

Harold Bauer (pianista)

(celebrat)

Divendres, dia 26

Lotte Schoene (cantatriu)

Dijous, dia 15, Novembre

Mischa Elman (violinista)

Dijous, dia 6, DESEMBRE

Josep Hofmann (pianista)

Zino Francescatti (violinista)

GENER

Andreu Segovia (guitarrista)

FEBRER

Quartet Lener

En tramitació un altre concert

MARÇ

Agrupació Instrumental de Brussel·les

ABRIL

Serge Rachmaninoff

(pianista)

Quartet de Dresde

MAIG

Alfred Cortot (pianista)

En tramitació un altre concert

JUNY

Orquestra Clàssica de Barcelona, amb la cooperació d'un eminent solista.

La Junta Directiva ha acordat implantar novament la **Quota d'Ingrés** en una data propera que es fixarà oportunament. Fins aleshores les condicions d'inscripció seran les mateixes que han regit des de'l mes de Setembre.

Detalls i inscripcions de soci **Clarís, 43, 1.ª, 2.ª - Tel. 20328**

ELS CONCERTS SIMFÒNICS

Palau de la Música Catalana

Associació Obrera de Concerts

El primer dels concerts organitzats aquesta temporada per a celebració del primer Centenar d'audicions de l'Associació Obrera de Concerts, correspongué a l'Orquestra Pau Casals l'executar-lo. L'ampla sala del Palau fou aprofitada fins al darrer recó, vista l'afluència enorme d'adherents a l'entitat organitzadora que acudí a aquesta solemnitat. Això és una prova de la vitalitat artística d'aquesta Barcelona, que fins en els seus moments tristos, gairebé convalescent de fortes sotragades de conseqüències incalculables, es sent optimista i fàcil a l'atraent de les seves més íntimes aficions espirituals. No és poc, doncs, l'esforç que representa per al mestre Pau Casals, d'alçar l'ànim decaigut d'un poble que canta sempre, àdhuc en l'adversitat.

L'obertura d'"Anacreont", de Cherubini, i l'obertura "Suite" de J. S. Bach, serviren per començar el programa el qual Beethoven tancà amb la "Simfonia Heroica". L'Orquestra Pau Casals, que digué molt justament l'obra de Cherubini, en J. S. Bach, l'obertura "Suite", del qual interpretà, assolí aquella gran competició que ja és norma en el seu director, el mestre Casals. Així es preparà a l'auditori per tal de que pogués fruit abundantament de les immenses bel·leses de la "Heroica". El públic de l'Obrera, que aviat no trobarà local on encabir-se, degustà una audició beethoveniana, de les més perfectes que s'han registrat d'un temps ençà.

No cal dir que el professorat de l'Orquestra amb el seu il·lustre mestre foren extensament aplaudits a la fi de cada obra i d'una manera entusiasta en acabar el programa.

MIECIO HORSZOWSKI

Martí Cabus Matamala

VIOLINISTA

del "Quartet de Corda de Barcelona"

Lliçons particulars

BALMES, 158 - 2.º

ORQUESTRA PAU CASALS

A la tarda del mateix diumenge tingué lloc el primer dels sis Concerts Simfònics, organitzats per l'Orquestra Pau Casals. El programa de la primera audició, comprenia además de l'obertura d'"Anacreont", de Cherubini; de "Obertura-Suite", de J. S. Bach, i de la "Heroica", de Beethoven, el "Concert" en si bemoll, op. 83, de Brahms, per a piano i orquestra.

Aquest "Concert", ultra la particularitat de col·laborar-hi un pianista de tan alt prestigi com Miecio Horszowski, tingués demés el gros atraent de col·laborar-hi el gran Pau Casals, com a violoncellista. Així, el mestre que deixà la batuta després del "Allegro apassionato", interpretà el solo de violoncel del "Andante", com ja havia fet anys enrera una altra vegada. No cal pas dir com sonà el meravellós instrument de Pau Casals, barrejat amb la nodrida massa orquestral. El gran artista català tingué un magnífic col·laborador amb Miecio Horszowsky, pianista d'una gran pulcritud i mecanisme depurat, que féu honor a la portentosa tasca realitzada pel mestre Pau Casals.

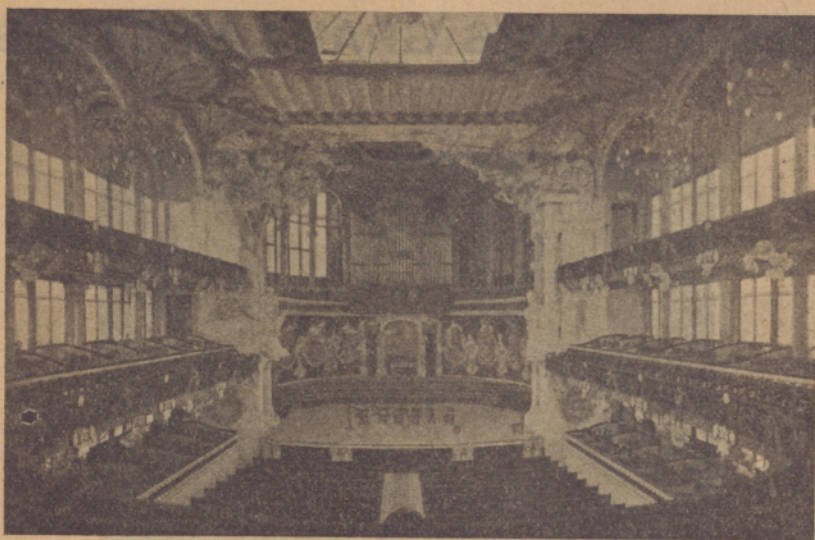
Acabat el "Concert", de Brahms, sota la batuta del mestre, que en l'anterior temps havia pres Enric Casals, l'Orquestra executà encara a la tercera part la "Heroica", de Beethoven, que, com al matí, produí una emoció enorme per la grandiositat que li donà el professorat de l'Orquestra Pau Casals.

El públic ovacionà al mestre Casals, al pianista Horszowsky, i a tots els executants amb demostracions de complaença, ben perllongades. La sala es vegé gairebé inaccessible, envaïda per una afluència enorme que acudí al Concert com es veu poques vegades.

SIGMUND FEUERMANN

Camil OLIVERAS

Sala del Palau de la Música Catalana

MISCHA ELMAN

El violinista que amb Kreisler i Heifetz comparteix el triunvirat dels més grans mestres del violi es el famós Mischa Elman, artista d'exquisit gust interpretatiu i d'un temperament i musicalitat extraordinari. Mischa Elman ha realitzat l'estiu passat una «tournée» de concerts pel centre i pel sud d'Amèrica que ha estat una de les més importants portades a cap d'un temps ençà per cap altre concertista del violí en aquell país. Ha obtingut vertaders triomfs que l'han obligat a perllongar la seva estada a Buenos Aires on ha constituït un triomf enorme la seva actuació.

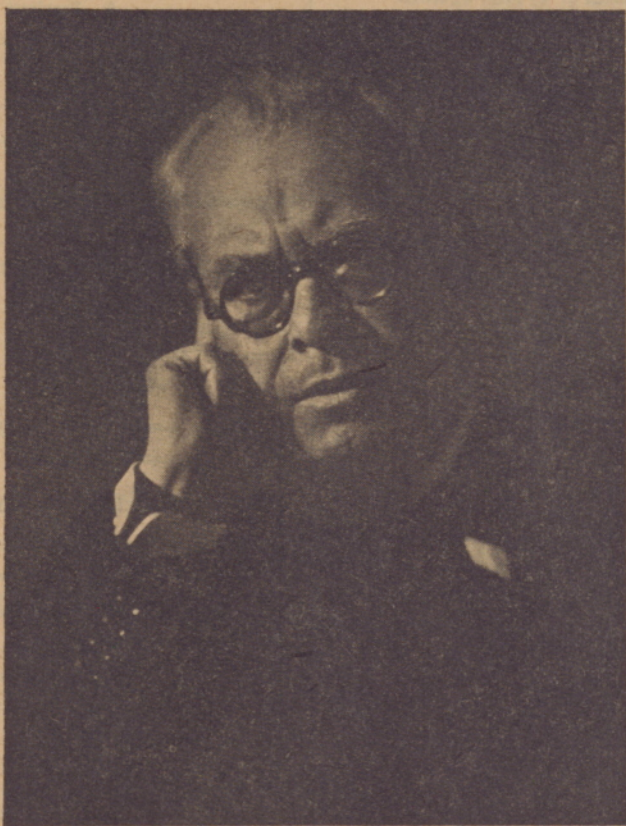
Mischa Elman, donarà un únic concert a Barcelona, organitzat per l'Associació de Cultura Musical, el qual ha estat anunciat per el dia 15 del proper novembre i al que tant sols podran assistir-hi els socis de la esmentada entitat musical.

ELS NOSTRES GRANS MESTRES

PAU CASALS

ELS NOSTRES GRANS MESTRES

*Al bon amic, Camil Olivera,
amb simpatia i agraiment per la seva
valuosa col·laboració.*

J. Lamoignon
1934.

Programes dels Concerts de la Setmana

Sala de la Cambra Oficial de Comerç i Navegació

(Llotja de Mar)

Dissabte, 27 d'octubre 1934,
a les 10 del vespre

Associació de Música Antiga

Audició dedicada als

Músics italians dels segles XVII i XVIII.

Maria Amat, soprano

Ferrán Pérez Prió, violoncel

Joan Salvat, clavicordi

PROGRAMA

I

Breu comentari sobre el clavicordi i els
autors inscrits al programa, per Joan Salvat.

Sonata en sol

G. B. Grazioli (1755-1820)

a) Moderato; b) Adagio; c) Tempo di
Minueto

Ciga, G. A. Mattielli (1783)

Adagio, G. A. Mattielli (1783)

Dues peces, D. Cimarosa (1749-1801)

I Allegro — II Allegro alla francese
Clavicordi

II

O cessate di piagarmi,

A. Scarlatti (1659-1725)

Spesso vibra per sus gioco,

A. Scarlatti (1659-1725)

Sento nel core,

A. Scarlatti (1659-1725)

Stizzoso, mio stizzoso,

G. B. Pergolesi (1710-1736)

Nel cor piú non mi sento,

G. Paisiello (1741-1816)

Cant i clavicordi

Petita pausa

Sonata en sol,

B. Marcello (1686-1739)

a) Andante; b) Allegro; c) Grave;
d) Allegro

Sonata, G. B. Sanmartini (1700-1770)

a) Allegro non troppo; b) Grave con
espressione; c) Vivace

Violoncel i clavicordi

Son tutta duolo,

A. Scarlatti (1659-1725)

Cant, violoncel i clavicordi

Clavicordi "Soler" propietat de la senyoreta
Lluïsa Bosch i Pagés

Palau Municipal de Belles Arts

Diumenge, 28 octubre 1934, a les onze i
quart del matí

Primer Concert Simfònic Popular
(tanda de tardor)

Banda Municipal de Barcelona

Direcció: Mestre Joan Lamote de Grignón.

Amb la cooperació de la pianista de 9 anys

Alicia de Larrocha

i del mestre compositor Josep M.ª Ruera.

I

Leonora, obertura núm. 3,

Beethoven-Oliva

La Damnació de Faust (suite),

Berlioz-Oliva

Minuet dels follets

Vals de les sílfides

Marxa hongaresa

II

Concerto en Re major,

Mozart-J. Lamote de Grignón

Per a piano i orquestra de vent

a) Allegro; b) Larghetto; c) Allegretto
La Verge catalana, sardana,

Josep M.ª Ruera

Direcció: l'autor.

Salomé (dansa dels vels),

Richard Strauss

Palau de la Música Catalana

Orquestra Pau Casals

Diumenge, 28 octubre 1934, a les cinc de la tarda

Segon concert de tardor
amb la cooperació del mestre
Eduard Toldrà
i per a presentació del violinista
Sigmund Feuermann
Direcció: Mestre Pau Casals

PROGRAMA

I

Obertura per una Festa Acadèmica, Brahms
(primera audició per l'O. P. C.)
Serenata, en sol, Mozart
Direcció: Pau Casals
(primera audició per l'O. P. C.)

II

Concert, en mi menor, Mendelssohn
Per a violí i orquestra
Violí: Siegmund Feuermann
Direcció: Pau Casals

III

Suite, per al drama de A. Gual "Lionor o La Filla del Marxant", Toldrà
(primera audició pública)

Direcció: Eduard Toldrà

Palau de la Música Catalana

Orquestra Pau Casals

Dimecres, 31 octubre 1934, a les 10 del vespre

Tercer concert de tardor
Dirigit pel Mestre Pau Casals
amb la col·laboració del Mestre
Georg Darmstadt
i presentació del violoncel·lista
Pierre Fournier

PROGRAMA

I

Dé "l'art de la Fuga", J. S. Bach-G. Darmstadt
(transcripció orquestral)
a) Canon per augmentació *contrario motu*
b) Fuga final (inacabada en l'original i terminada per a gran orquestra)

II

Dos preludis (estrena), A. Cuscó
Concert, per a violoncel·lista i orquestra, Lalo

III

Quatrena Simfonia, Schumann

Calendari Musical de la Setmana

Del 27 Octubre al 1 Novembre 1934

Dissabte

27

Octubre

Sala de la Cambra Oficial
de Comerç i Navegació
(Llotja de Mar)

Associació de Música Antiga
Músics Italians dels Segles
XVII i XVIII

Maria Amat, soprano
Ferrán Perez Prió, violoncel
Joan Salvat, clarinet
A les deu del vespre

Diumenge

28

Octubre

Palau Municipal de Belles Arts

**BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA**

Alicia de Larrocha
pianista
Direcció: J. Lamote de
Grignon

A les onze i quart del matí

Diumenge

28

Octubre

Palau de la Música Catalana

ORQUESTRA PAU CASALS

Sigmund Feuermann
violinista
Eduard Toldrà
compositor

Direcció: PAU CASALS
A les cinc de la tarda

Dimecres

31

Octubre

Palau de la Música Catalana

ORQUESTRA PAU CASALS

Pierre Fournier
violoncel·lista
Georg Darmstadt
compositor

Direcció: PAU CASALS
A les deu del vespre

Localitats als respectius locals per als
Concerts públics.

Per a les Associacions inscripcions de
soci als estatges de les mateixes.

La Conferència es lliure d'entrada per
a tothom.

LA MÚSICA "DA CAMERA"

Associació de Música "da Camera"

AUDICIONS INTIMES

Audicions Intimes de l'Associació de Música "da Camera" no podia inaugurar les seves tasques amb una major solemnitat que la que constituï el concert del gran violoncellista Gregor Piatigorsky. Aquest famós concertista, que ja havia alçat el públic del Palau a la seva presentació, no hagué de fer gran esforç per a fer-se seu el públic ja més reduït que acudeix al Casal del Metge. Així, Piatigorsky, que en la primera part ens deixà oir "Sonata", de Francoeur; "Variacions sobre un tema de Haendel", de Beethoven, i "Concert" en sol major, de J. S. Bach, interpretà després la "Fantasia-Stücke", de Schumann, i "Adagio i Rondó", de Weber-Piatigorsky, (dedicat a Pau Casals). A la darrera part el famós artista ens féu oir "Suite Italiana" de Strawinsky; "Dansa Russa", de Liadow; "Oriental", de Granados, i "Dansa del Terror", de Manuel de Falla. Com a complement, Piatigorsky interpretà ultra una obra de Debussy, "El vol del borinot", de Rimsky-Korsakoff. En totes aquestes obres l'eminent artista dominà completament les obres que executava i el públic que l'escoltava, essent objecte de clamoroses ovacions en acabar el programa.

Compartí l'èxit de la vetllada amb el gran violoncellista, el pianista Leopold Mittmann, el qual no sols acompanyà a Piatigorsky amb magistral encert, si que també descobrí unes dots de gran concertista que depassen allò que generalment es pot exigir al més fidel acompanyant. No passà doncs, desapercibuda la tasca magnífica d'aquest excellent pianista que el públic sabé premiar amb paleses mostres de complaença, essent cridat amb Piatigorsky diverses vegades a l'estrada.

Camil OLIVERAS

CORRESPONDENCIA

.PENINSULA

MADRID.—*Associació de Cultura Musical*.—La temporada de Concerts ha estat inaugurada aquest any per la veterana Associació de Cultura Musical. En aquest seu primer Concert de curs, ha estat presentat al nombros i selecte auditori que compon a aquesta prestigiosa entitat, el "Quartet de Corda de Barcelona". La presentació d'aquesta agrupació instrumental tingué lloc el dia 28 del mes passat al Teatre de la Comèdia.

El "Quartet de Corda de Barcelona", integrat pels violinistes Martí Cabús i Joan Farrarons, el viola Claudi Agell i el violoncellista Sants Sàgrera, és un conjunt que en els començos de llur carrera artística, posseeix les més imprescindibles qualitats per a arribar a figurar com un dels més importants conjunts dedicats a la música "da camera" per a instruments de corda.

Interpretà el "Quartet de Corda de Barcelona" un suggestiu programa, compost en sa primera part pel "Quartet". op. 18, núm. 2, de Beethoven; a la segona part el "Quartet", op. 10, de Zoltan Kodaly, i a la tercera part, pel "Quartet". op. 44, núm. 2, de Mendelssohn. La interpretació do-

nada a les obres executades fou precisa i ajustada. El públic de l'Associació de Cultura Musical, reservat. en principi, els tributà nodrits aplaudiments en finalitzar cada una de les obres del programa, que es convertí en una gran ovació en acabar el concert, doncs que el "Quartet" de Mendelssohn fou interpretat d'una manera verament extraordinària per aquesta rotabilíssima agrupació barcelonina.

Al Teatre de la Comèdia, ha celebrat la mateixa Associació de Cultura Musical, l'anunciat recital de piano, dedicat amb exclusivitat als afiliats a aquesta importantíssima entitat, a càrrec del famós pianista Harold Bauer, artista que gaudeix del major prestigi en el nostre ambient musical. Aquest recital pianístic, que tingué lloc el dia 15 de l'actual, havia desvetllat un interès excepcional entre els afiliats a l'Associació de Cultura Musical, la qual cosa ho prova el que el Teatre de la Comèdia es vegés ple d'un públic que, guardador d'un gran record de Bauer, tributà a aquest artista una gran ovació en aparèixer al prosceni. Bauer interpretà un programa clàssic per excel·lència. En la primera part hi figuraven les "Variacions", en fa menor, i "Presto", en mi bemoll, de Haydn, i la "Sonata" op. 57, en fa menor, coneguda per l'"Appassionata", de Beethoven.

La segona part era composta per "Preludi, choral i fuga", de César Frank, i la tercera part, per "Barcarola", de Chopin; "L'illa joiosa", de Debussy; "Impromptu", en fa menor, de Schubert, i "Novel·leta", en re, de Schumann.

Remarcarem, com a obres magníficament interpretades, la "Sonata Appassionata", de Beethoven; el "Preludi, choral i fuga", de César Franck, la "Novel·leta" en re, de Schumann, Chopin, Debussy i Schubert foren dits amb una gràcia i una expressivitat tals, que fou precís repetir algunes d'elles, essent necessari en acabar el Concert, afegir quelques obres fora de programa.

AS.

Encara que no del tot tancats els contractes l'Associació de Cultura Musical, prepara un importantíssim curs de Concerts si bé exclusivament per als seus afiliats, ensemple que per als socis de les diferents delegacions amb les quals compta a tota la Península aquesta entitat. Entre altres artistes ja contractats, figuren al pla del curs actual els violinistes Mischa Elman i Zino Francescatti; els pianistes Hoffmann, Rachmaninoff, i Cortot; els Quartets Lener i de Dresde; el violoncellista Gregor Piatigorsky, i l'Orquestra Clàssica de Madrid, que actuarà en dos concerts.

* * *

Els "Concerts Daniel", l'Empresa artística dels quals, és la "Sociedad Musical Daniel", establerta a Madrid i mundialment coneguda com una de les empreses de major importància, aviat retornarà a les seves activitats musicals a Barcelona, amb l'organització d'un únic recital pianístic, en el qual actuarà el famós pianista Arthur Ribinstein, ídol del públic filharmònic de Barcelona.

A Madrid, aquesta poderosa institució musical, dedicada a difondre i propagar arreu del món el bell art de la música, presentarà també, entre altres, a la gran violinista Thelma Reiss, el genial Arthur Rubinstein, el violinista Heifetz e "Chor de Cosacs del Don", que dirigeix Serge Jaroff. Andreu Segovia, l'eminent guitarrista, actuarà en concert públic a la capital de la República.

* * *

Sant Sebastià. — Al Teatre Victòria Eugènia ha estat posades amb grandiosos èxits les òperes del mestre Usandizaga, "Mendi Mendiyan", i "Las Golondrinas". "Mendi Mendiyan" ha estat cantada pels artistes Fidela Campiña, Jesús Gaviria, Carlo Morelli, Victòrio, i les senyoretes Caballero i Aldanondo.

Tant els artistes com els chors i l'orquestra interpretaren l'obra admirablement, sota la direcció del mestre Ramon Usandizaga, germà de l'autor.

També s'han representat "Las Golondrinas", del mateix autor, cantada també per la Campiña i Morelli, dirigida amb gran encert per l'esmentat mestre Ramon Usandizaga. Aquesta obra, com l'anterior, ha constituït un veritable esdeveniment musical, obtenint tots els intèrprets un triomf entusiasta.

Al Gran Kursaal, ha tingut lloc l'estrena d'una òpera d'ambient canari, original del mestre Joan Alvarez Garcia, damunt un llibre d'Ildefons Maffiotte.

El jove compositor tenerifeny ha palesat un enorme temperament musical, unit a una tècnica insospitada, com també una fluida inspiració. El compositor, que compta solament vint-i-cinc anys d'edat, s'apoderà fàcilment de l'auditori, el qual vegé en el jove músic una realitat gairebé madura i una personalitat totalment formada.

L'obra que obtingué un gros èxit, fou cantada amb magnífic encert, pels artistes Carme Floria, Mari Carme Fernández del Toro, el tenor César Munain, el baríton Cereceda i el baix Antoni Picatoste. L'autor dirigí l'orquestra, essent tots els intèrprets cridats insistentment al prosceni.

ESTRANGER

Paris. — La temporada d'hivern es presenta per ara força variada. La Compagnia dels Ballets Russos, de Montecarlo, ens deixa per tal de passar una llarga temporada en tournée artística per terres de Mèxic i Estats Units.

Ha retornat de la seva tournée triomfal per Dinard, Vittel i Biarritz. l'eminent pianista M. Marcel Ciampi, el qual es presentarà novament al públic de París en el mes de novembre vinent.

Els Concerts Simfònics comencen ja a principis del corrent mes d'octubre amb un important Concert a càrrec de la famosa cantatriu italiana, Totti dal Monte, la qual col·laborarà amb l'Orquestra Simfònica que dirigeix el mestre Monteux. També al Teatre de l'Opéra Comique, comencen els Concerts Padeloup, sota la direcció del mestre Albert Wolff. Es donaran quatre sèries de deu Concerts, amb solistes i orquestra, el primer dels quals, es celebrà el dia 7 del corrent.

Cal esmentar també la propera actuació de "The Westminster Chorus" (cèlebre Chor Nacional dels Estats Units), el qual actuarà en un únic Concert a la Salle Rameau (abans Pleyel) i qui es troba actualment en tournée oficial per Europa, visitant Escandinàvia (Oslo) on actuarà davant la Cort de Noruega i després Moscou i Leningrad, on anirà especialment invitat pel Govern Soviètic.

Del moviment musical escènic cal registrar les operetes "Toi c'est moi" d'Henry Duvernois, música de M. Simons, que s'ha representat amb èxit a Bouffers Parisiens, i "La Vie Parisienne", posada al Teatre Mogador, que ha constituït un veritable esdeveniment en el seu gènere.

L'obra de Meilhac i Halevy, musicada de mà mestre per Jacques Offenbach, ha estat magníficament interpretada per Mlles. Rose Carday, Jeanne Saint Bonnet, Régelly, Daniele Bregis i Mrs. Isola, Henry Laverne, M. Martars, Marcel Carpentier i Maurice Porterat, essent dirigida molt encertadament, pel mestre M. Diot.

"Peer Gynt", la gran obra d'Enric Ibsen, ha estat posada al Teatre de la Porte de Saint Martin, amb tots els honors que requereix la seva gran importància. Els seus intèrprets han estat Mlle. Suzanne Després, Mlle. Arnaud i M. Joubé, junt amb la gentil dansarina Mlle. Nyota Inyoka, que ha creat "Anitra" per primera vegada. L'Orquestra dels Concerts Colonne, sota la direcció del mestre Louis Masson, ha interpretat les il·lustracions musicals de Grieg, obtenint, en conjunt, un èxit ressonant.

A la Grand Opera s'ha cantat "Samson et Dalila", de Saint-Saëns; "La Damnation de Faust", de Berlioz; "Thaïs", de Massenet; "Faust", i "Roméo et Juliette", de Gounod, essent els seus principals intèrprets, entre

altres, Mlles. Marthe Nespoulus, Solange Delmas, C. Bos; i els tenors Genin i Luccioni. Especialment, cal remarcar els grans esdeveniments, registrats darrerament en aquest teatre, amb les represes de les òperes "Rolande et le mauvais garçon", de Nepoty, música del mestre Henri Rabaud, que ha estat cantada per Mlles. Marisa Ferrer, Solange Renaux i Renée Mabé i Mrs. André Pernet, Huberty, i Le Clézio, sota la direcció del mestre Ph. Gaubert, com també el "Sigurd" del mestre Reyer, que s'ha muntat per tal de celebrar el 50è. aniversari de la seva estreta, cantant-la Mlle. Majorie Lawrence i, alternativament, els tenors Luccioni i Saint Crieg, sota la batuta del mestre Ruhlmann. "Sigurd" s'estrenà per primera vegada al Teatre de la Moneda, de Brusselles, l'any 1884.

A l'Opéra Comique, s'ha posat, després del nou contracte per a la seva explotació, "Madame Butterfly", Werther", "Carmen"; "Frasquita"; "Els pescadors de perles" i "Manon", ultra "Les Noces de Jeanette", en les quals hom ha aplaudit als artistes Mlles. Liliane Grandval, Bernadette Delprat, Odette Ertraud, Solange Schwarz i a Mr. Paul Maquaire; Dorlini; Rousseau; Lugo; Mussy, Tubiana, Arnoult; Lahzone Claude-Gol; De Creus, Bouvier, Tcherkas, essent l'orquestra dirigida pels mestres Paul Bastide i G. Cloez

Hom espera amb interès la presentació de Mlles. Ivette Thomas, que cantarà "Tosca" i "Manon"; Piera-Nova, que cantarà "Tosca", a l'Opéra Comique i Lotte Lehmann, que cantarà "Lohengrin" amb el tenor Lauritz Melchior, el qual es presentarà també amb "Siegfried" a la Grand Opera en tres gales wagnerianes.

També és esperat a aquest teatre el gran artista Vanni Marcoux, el qual crearà "Boris Godounow", de Moussorgsky, entre altres.

* * *

Lió. — El Grop regionalista Cressant, ha celebrat un festival de cants i danses, sota el patronatge de l'Associació de la Premsa Diària Lionesa. En l'esmentat festival s'ha fet una exhibició sintètica de vestits, de danses, de cançons i de mots tradicionals del seu folklore. Sota la direcció de M. Maublanc, aquesta festa serà donada també de la Bresse, Bourgogne, Maçonnais, París, Niça i Vichy.

El mestre compositor Mr. Marcel Paponaud, membre del Comitè d'Ensenyament del Conservatori Nacional de Música i Organista de l'Església de Saint Bonaventure, ha estat nomenat Professor del Conservatori Nacional de Lió, per tal de substituir a M. Neuville.

* * *

Moscou. — Les principals personalitats soviètiques i estrangeres s'han reunit a Moscou amb motiu del Cicle de representacions del Festival Teatral que s'ha celebrat. Diverses d'aquestes personalitats han parlat des del micròfon, exposant per ràdio les seves impressions sobre aquestes grans festes d'art.

* * *

El Caire. — El Govern egipci ha nomenat Director del Teatre de l'Opéra Reial, per a la temporada lírica del 1934-1935, a Mr. Mateu Milani, el qual, amb aquest, és el quart any que portarà la direcció de l'esmentat Teatre.

Acadèmia de Música

ALEXANDRE VILALTA

Còrsega, 211, 1.er
(entre Muntaner i Casanova)

Telèfon 71402

Piano: Solfeig i Teoria: Violi, Violoncel i Cantrabaix: Cursos generals.
Clases Particulars.

INSTRUMENTS DE MÚSICA

DE CORDA I DE VENT

VIOLERIA D'ART

EQUIPS D'ORQUESTRINA

REPARACIONS GARANTIDES

PIANOS

DE LLOGUER I VENDA A TERMINIS

R. PARRAMÓN - CARME, 8, BARCELONA

M A T E R I A L
P E R A O F I C I N E S
I M P R E S O S
D E T O T E S M E N E S

Papereria
PRIETO

Carme, 30 Barcelona

Manufactura de Pianos,
Autopianos i
Pianos de Cua

"Orpheus"

MARCA REGISTRADA

Francesc Pagés Marcé

Exposició i Despatx:

Aribau, 99 - 101

Fàbrica: Londres, 190-192

Telèfon 73988

BARCELONA

Lloguers, Terminis, Cambis,
Afinacions, Reparacions

Música = Pianos = Autopianos = Harmoniums

Antiga Casa Gol

de

M. BAYER BATALLER

Sant Pau, 24 - Telèfon 16.666

BARCELONA

Compra-Venda i lloguer a terminis i al comptat. — Instruments en general — Gramòfons i Discos de les marques LA VOZ DE SU AMO - ODEON REGAL i PARLOPHON — Gran assortit en Cordes - Harmoniques - Bandoneons - Acordeons i tot el material de Jazz-Band.

Chassaigne Frères

PIANOS :: AUTOPIANOS :: DISCOS :: ROTLLOS

Terminis i lloguer

$\frac{1}{4}$ DE CUA QUE CAP A TOT ARREU

Exposició: Clarís, núm. 43 - Telèfon núm. 16086 - Barcelona

Fàbrica: Valencia, 70 - Telèfon núm. 33445

CONCERTS DANIEL

EMPRESA ARTÍSTICA:

«Sociedad Musical Daniel»

Madrid - Barcelona - Lisboa - Buenos Aires - Montevideo - Río de Janeiro - Sao Paulo - Santiago de Chile - Valparaíso - Habana - Méjico - Caracas
Lima - Bogotá - Filipinas - China

Los Madrazo, 14
M A D R I D

Clarís, 43
B A R C E L O N A

ACADEMIA MARSHALL

Rambla Catalunya, 106, pral. -- Telef. 72726

Director **Frank Marshall** Subdirector **Domènec Mas i Serracant**

Secretaria, **MARIA DAVALILLO**

Piano - Violí - Violoncel

Classes especials de viola-tenor **PARRAMÓN**

Solfeig - Teoria - Harmonia

Historia - estética i formes musicals

Conferències sobre historia del Piano per **OTTO MAYER**

Declamació catalana i castellana

Cursos de Anglès i Francès

Sala d'Audicions

78(05)(46.71 Bor) Mus